

چشم‌هایت را ببند. ببین می‌توانی اتاقی را که در آن نشسته‌ای توصیف کنی؛ یعنی مثلاً بگویی روی میز کنار تلویزیون چه کتابی است، ساعت روی دیوار چه رنگی است یا تصویر داخل قاب روبه‌رو چیست.

چشم‌هایت را ببند و به صداهای اطرافت خوب گوش بده. حتماً صدای هم زدن غذا را در آشپزخانه، صدای کلاغ را روی داربست کوچه، صدای کشیده شدن صندلی را از خانه‌ی همسایه و خیلی صداهای دیگر را می‌شنوی.

همه‌ی این‌ها خیلی ساده و تکراری به نظر می‌رسند. آن‌قدر ساده که اصلاً آن‌ها را نمی‌بینیم و نمی‌شنویم. اما اگر خوب ببینیم و خوب بشنویم، خیلی چیزها برایمان عادی نمی‌شوند؛ مثل دست‌های خسته‌ی مادر، پاهای کوفته‌ی پدر، خط‌های ریز صورت مامان بزرگ و خیلی چیزهای دیگر.

افسانه موسوی گرمارودی

خوب ببینیم، خوب بشنویم

تصویرگر: رضا مکتبی

